

KRIZE

Pocit č. 03

Ne, nechte mě, já dnes nebudu se smát,
nebudu s vámi slavit, nebudu pít,
já s osudem musím se bít !

Není čas ztrácet čas,
doba je zlá, šedivá a tíživá,
ty slabší z nás,
ty ona požívá...

-

To, co je ve mně...

Chodím po kraji a vidím lidi,
jsou všude stejní,
šediví a svázaní,
svědomí na dva západy zamčené mají,
pouzdra těsná duše jim svírají.

System má je plně ve své moci,
nevím, myslím, že už není jim pomoci.
Mnozí vidí to jako já též,
všude jen intriky a lež.

Mnozí o nemoci světa vědí,
sami však nic nezmůžou,
dál nám chybí odpovědi,
jen otevřené srdce a myslí – ty nám pomůžou.

Snad přijdem, na co třeba,
snad smysl žití najdem,
může být v čemkoliv,
jen v tom, co teď vidím všude kolem,
NE !

kotyz,
Radnice 17.9.2004